

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060207

DOM
2014-07-01
Stockholm

Mål nr
F 11610-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-08-14 i mål nr F 943-13, se bilaga A

KLAGANDE

Bryggholmens samfällighetsförening

Ombud: G H

MOTPARTER

1. E T

2. T T

SAKEN

Klander av föreningsstämmobeslut

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.
 2. Bryggholmens samfällighetsförening ska svara för sina egna rättegångskostnader.
-

Dok.Id 1146975

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

BAKGRUND

Bryggholmens samfällighetsförening (föreningen) beslutade vid årstämma 2011 att uppdra åt styrelsen att genomföra ett projekt med installation av el och belysning på en gemensamhetsanläggning vid Husbyviken som föreningen förvaltar. Efter klander av beslutet av E T och T T upphävdes detta av mark- och miljödomstolen. Föreningen överklagade mark- och miljödomstolens dom till Mark- och miljööverdomstolen som den 9 oktober 2013 beslutade att inte meddela prövningstillstånd. Mark- och miljööverdomstolens beslut överklagades av föreningen till Högsta domstolen som den 16 december 2013 meddelade tillstånd till målets prövning i Mark- och miljööverdomstolen.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Föreningen har yrkat att E T och T T klandertalan ska ogillas och att E T och T T ska förpliktas att ersätta föreningen dess rättegångskostnader vid mark- och miljödomstolen.

E T och T T har motsatt sig ändring.

Föreningen har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen och hos Högsta domstolen.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Föreningen har anfört i huvudsak följande. Gemensamhetsanläggningen har inrättats för att tillgodose de deltagande fastigheternas behov av att kunna nå sina fastigheter. Ändamålet är att tillhandahålla bryggor, båtuppläggningsplatser och parkeringsplatser. Föreningen har till uppgift att förvalta bryggorna och parkeringsplatserna i enlighet med ändamålet och ett ansvar för att anläggningen fungerar för de deltagande fastigheterna. Fastigheterna har anslutits till den kommunala va-anläggningen och används numera även under den mörka årstiden. Att småbåtshamnar med bilparkeringar har belysning är numera normalstandard. Behovet av att kunna nå

fastigheterna och kraven på anläggningen har således förändrats sedan anläggningen bildades. Bryggorna sträcker sig långt ut i sjön vilket kan innebära en promenadsträcka om 80 meter för de båtägare som har platser längst ut. Då anläggningen ligger långt från annan bebyggelse blir det mycket mörkt på kvällar och nätter. Det är därför nödvändigt med någon form av ljus för att kunna orientera sig. Det är även en säkerhetsrisk att röra sig på bryggorna i mörkret. Även anslutningen till va-anläggningen ställer krav på att pumpar och ledningar kan nås vid driftstörningar, som inte enbart inträffar under den ljusa tiden på dygnet. Det är numera ekonomiskt försvarbart att förse anläggningen med belysning. Kostnaderna för anordnande och driften av el och belysning uppgår till 21 kronor per månad per deltagande fastighet. Framdragning av elektricitet till småbåtshamnen för att kunna använda uppsatta belysningsstolpar är inte en annan verksamhet utan en naturlig förvaltningsåtgärd för att småbåtshamnen ska kunna användas på ett ändamålsenligt sätt. Syftet är att förse bryggorna och parkeringsplatserna med belysning. Det har under åtta till tio år funnits solpaneler och ackumulatörer för att driva belysningen och en strålkastare vid vägbommen. Dessa lyste dock inte så lång tid när det var mörkt. Det är således nu fråga om ett utbyte av teknisk utrustning för samma ändamål eller rättare sagt byte av energikälla. Bomstugan har sedan åtskilliga år haft värme genom gasolkamin och belysning i och utanför mot vägbommen. E T och T T har klandrat beslutet enbart vad avser framdragande av elektricitet och inte vad avser anordnande av belysning. En ordagrann tolkning av anläggningsbeslutet, som gäller befintliga bryggor, skulle innebära att uttjänta bryggor inte skulle kunna bytas ut, vilket knappast är avsikten. Det är orimligt att varje liten anpassning till utvecklingen i samhället, till exempel en säkerhetsanpassning, när ändamålet består, står i strid med 18 § lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter, SFL. Detta kräver en ny anläggningsförrättning varje gång med de kostnader en sådan för med sig.

E T och T T har i huvudsak anfört följande. Elen och belysningen är till för att kunna bedriva båtvalt och inget annat. Båtvaltarna ville ha värme i stugan och viss belysning inne och ute. Det framgår klart av tidigare domar att detta inte ingår i samfällighetens uppgifter. Åtgärden är inte till för stugägarnas bästa då alla inte får lika bra ljus på sina respektive platser. Vid platserna längst ut på bryggorna har ingen belysning värd namnet installerats. Det ökar inte heller

tillgängligheten till ön då det ändå inte finns något offentligt ljus på ön. De ifrågasätter att kostnaden skulle vara så liten som 21 kr per månad.

E T och T T har lämnat in utdrag från föreningens hemsida där det bland annat framgår att föreningens medlemmar ska följa ordningsregler för grannsamverkan (vakt i Husbyviken).

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om det finns grund att häva det klandrade beslutet om att genomföra projektet med el och belysning i Husbyviken på den grunden att beslutet innebär att föreningen i strid med 18 § andra stycket SFL bedriver verksamhet som är främmande för ändamål som samfälligheten ska tillgodose.

Av förarbetena till SFL framgår bland annat följande. I kompetensområdet för en samfällighetsförening som har till uppgift att förvalta en anläggningssamfällighet ingår alla åtgärder som kan hänföras till utförande och drift av anläggningen. Om ändamålet är inaktuellt eller inte har angetts, bör förvaltningen syfta till att samfälligheten används på så lämpligt sätt som möjligt. Förbudet mot verksamhet som är främmande för samfällighetens ändamål syftar till att skydda enskilda medlemmar från att tvingas ta del i verksamhet som inte ingår som ett naturligt led i förvaltningen av samfälligheten. Vad som faller inom ändamålet ska bedömas i varje särskilt fall (prop. 1973:160 s. 374 f, 386 och 416). I praxis har förnyelse av tekniska anordningar som ingår i anläggningen ansetts falla under en samfällighets ändamål under förutsättning att resultatet inte kan anses innebära att det blir fråga om en anläggning av principiellt annan art (jfr NJA 1989 s. 291 och Mark- och miljööverdomstolens dom den 6 maj 2013 i mål nr F 6837-12).

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar inledningsvis i likhet med mark- och miljödomstolen att ändamålet med gemensamhetsanläggningen som föreningen har att förvalta, nämligen befintliga bryggor och parkeringsplatser, inte kan anses inaktuellt. Det är därför inte relevant att bedöma på vilket sätt samfälligheten kan utnyttjas så lämpligt som möjligt. Såvitt framgår av förrättningsbeslutet har det vid inrättandet av

X vidare inte ingått någon el- eller belysningsanordning. Av förrättningsbeslutet framgår att anläggningen då, bortsett från planerad utökning av parkeringsplatserna, redan var utförd. Vid angivna förhållanden kan enligt Mark- och miljööverdomstolens mening utförande av några ytterligare anordningar inte anses ingå i ändamålet med nuvarande samfällighet. Installation av el och belysning kan inte heller betraktas som enbart en förnyelse av en redan befintlig teknisk anordning utan det är i stället fråga om en anläggning av principiellt annan art.

De aktuella åtgärderna kan på grund av vad som anförts enligt Mark- och miljööverdomstolens sammantagna bedömning inte betraktas som ett naturligt led i förvaltningen av den befintliga anläggningen. Det klandrade beslutet innebär därmed att föreningen befattar sig med verksamhet som är främmande för dess ändamål i den mening som avses i 18 § andra stycket SFL och beslutet ska därför upphävas. Föreningens överklagande ska sålunda avslås.

Vid denna utgång ska föreningen svara för sina egna rättegångskostnader i samtliga instanser.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 2014-07-29

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Margaretha Gistorp, referent, tekniska rådet Karina Liljeroos samt tf. hovrättsassessorn Henrik Jonsson.

Föredragande har varit Helen Agah.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-08-14
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr F 943-13

KÄRANDE

1. E T

2. T T

SVARANDE

Bryggholmens samfällighetsförening c

SAKEN

Klander av föreningsstämmobeslut

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver Bryggholmens samfällighetsförenings beslut på dess årsstämma 2011 att uppdra åt styrelsen att genomföra projektet med el och belysning till Husbyviken (p. 14.2.1 i protokollet från årsstämman).

Dok.Id 327420

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00 -

BAKGRUND

Genom anläggningsbeslut den 1 oktober 1991 (Dnr C187 174) inrättade fastighetsbildningsmyndigheten inom Uppsala lantmäteridistrikt tre gemensamhetsanläggningar berörande Y m.fl. fastigheter; Y, betecknad som GEMENSAMHETSANLÄGGNING I, för vägar, bollplan och vat-tentäcker med tillhörande pumpar, X, betecknad som GEMEN-SAMHETSANLÄGGNING II, för befintliga båtbyggor, parkeringsplatser, med föreskrift om viss utökning, och båtuppläggningsplatser på Husby holme samt Z, betecknad som GEMENSAMHETSANLÄGGNING III, för befintliga båtbyggor med båtplatser belägna på 27 ställen runtom Bryggholmens byggnadsplaneområde.

Det förelåg inte identitet mellan de fastigheter som var anslutna till var och en av de tre gemensamhetsanläggningarna. Z var dessutom indelad i separata sektioner för drift och underhåll för var och en av de byggor som ingick.

Samma dag som anläggningsbeslutet fattades bildades Bryggholmens Samfällighetsförening, vars uppgift är att förvalta de tre gemensamhetsanläggningarna.

Sedan samfällighetsföreningen under några år i strid med anläggningsbeslutet debiterat ägare till fastigheter som inte deltog i Y avgifter hänförliga till denna gemensamhetsanläggnings kostnader och dessutom i strid med anläggningsändamålet fattat stämmobeslut om obligatorisk vakthållning vid bryggorna inom X och straffavgift för den som inte höll vakt på tilldelad tid, undanröjde fastighetsdomstolen vid Uppsala tingsrätt i dom den 13 mars 2007 beslutet om straffavgifter på talan av T T och E T. Domstolen upphävde vidare besluten om utdebitering från icke anslutna fastigheter såvitt avsåg Y och förpliktade föreningen att till T T och E T återbetala det som utdebiterats utan rättslig grund.

I sin då aktuella klandertalan hade T T och E T även begärt att domstolen skulle ”slå fast” att anordnande av dansbana och brandkår inte ingår i

samfällighetens uppgifter. Fastighetsdomstolen konstaterade i domskälen att varken dansbana, brandväsen eller vakthållning ingår i samfällighetsföreningens uppgifter, vilket innebär att föreningens medel inte får användas för att bestrida kostnaderna för sådana verksamheter. Eftersom en talan enligt lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter inte kan föras rörande annat än beslut som fattats vid en samfällighetsförenings föreningsstämma (och då klagandena inte hade framställt något yrkande om ändring av stämmobeslut i denna del) föranledde klagandenas yrkande inte någon fastighetsdomstolens vidare yttrande i den saken, trots att det framgick av samfällighetsföreningens svaromål att föreningen hade beslutat att av sina medel bekosta en byggnad för förvaring av brandutrustningen.

Såvitt är aktuellt i förevarande mål har Bryggholmens samfällighetsförening vid årsstämma år 2011 fattat beslut under p. 14.2.1 med följande lydelse:

”Årsstämman beslutade att uppdra åt styrelsen att genomföra projektet med el och belysning till Husbyviken under förutsättning att investeringen inte överstiger 200.000 kr”.

T T och E T, ägare till fastigheten X1 som deltar i bl.a. X, vilken omfattar Husbyholme, har den 15 februari 2013 klandrat det närmast ovan återgivna beslutet.

YRKANDEN

T T och E T har yrkat att Mark- och miljödomstolen förklarar beslutet vid Bryggholmens samfällighetsförenings årsstämma 2011, om att installera elström till den befintliga bryggan i Husbyviken, ogiltigt.

Bryggholmens samfällighetsförening har – som den får förstås – yrkat att käromålet i första hand avvisas och i andra hand ogillas.

Samfällighetsföreningen har yrkat att T T och E T ska förpliktas ersätta föreningens rättegångskostnader.

GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Parterna har i det väsentliga anfört följande.

T T och E T

Bryggan vid Husby holme är en gemensamhetsanläggning. Skötsel och underhåll av bryggan ingår i anläggningsbeslutet och ingenting annat.

Samfälligheten har fortfarande inte förstått att vakthållning vid bryggan inte ingår i samfällighetsföreningens uppgifter. Nu har man dragit fram elström till befintlig brygga och installerat elström i stugan som används av båtnattvakterna. Vi är ingen båtklubb eller marina, som ordföranden påstår. Redan nu vill styrelsen installera elektrisk vägbom och kameror. Vem ska betala för allt det här? Samfälligheten, säger ordföranden. Det betyder att stugägare med en liten, inte så stöldbegärlig båt med 4-5 hk snurra ska vara med och betala för en båtklubbs- eller marinutveckling. Därtill försöker styrelsen få dem att vakta de dyrbarare båtarna om nätterna. Ändamålet med befintliga bryggor är väl uppfyllt för rimliga båtar.

Bryggholmens samfällighetsförening

Det klandrade beslutet fattades vid årsstämman 2011 och har verkställts under våren 2012. Ts ansökte om stämning den 15 februari 2013. Enligt 53 § lagen om förvaltning av samfälligheter ska talan mot ett föreningsstämmebeslut väckas inom 4 veckor från beslutets dag.

Det klandrade beslutet är vidare fattat i enlighet med lagen om förvaltning av samfälligheter och med iakttagande av vad som uttalades i Uppsala tingsrätts dom den 13 mars 2007.

Beslutet om belysning vid bryggorna och på parkeringen är i första hand tillkommet för att öka säkerheten vid transporter av personer och gods.

Installationen av elektricitet och införskaffandet av belysning till parkering och småbåtshamnen överensstämmer med ändamålet för gemensamhetsanläggningen

X. Genom installation av belysningen har anläggningen moderniserats på samma sätt som när bryggorna renoverades och utrustades med Y-bommar till samtliga båtplatser. Detta för att öka säkerheten och bekvämligheten i småbåts-hamnen. Den tidigare avsaknaden av belysning har medfört stor osäkerhet under den mörkare delen av året och försvårat för fastighetsägare att utnyttja sina fritids-hus.

Det måste vidare bedömas att vakthållning överensstämmer med ändamålet eftersom båtbygggar och parkeringsplats antas användas för att förvara/parkera båtar och bilar vilka representerar ett ansevärt värde och alltså bör bevakas på en sådan ödlig plats som Husby holme utgör.

Föreningen vill framhålla att storleken på båt och värdet på densamma är ointressant då det varit den personliga säkerheten som varit skälet till att i det närmaste samtliga önskat belysning i småbåtshamnen i Husbyviken.

UTREDNINGEN

Parterna har givit in skriftlig utredning.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har med stöd av 42 kap. 18 § första stycket 5 rättegångsbalken avgjort målet utan huvudförhandling eftersom ingendera parten begärt huvudförhandling och sådan inte heller behövs med hänsyn till utredningen i målet.

Käromålet är inte för sent väckt och ska därför inte avvisas

Enligt 53 § andra stycket lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter (SFL) ska en klandertalan rörande föreningsstämmobeslut väckas inom fyra veckor från beslutet om talan grundas på att beslutet inte har tillkommit i behörig ordning eller att det annars kränker endast medlems eller rättighetshavares rätt. Frågan huruvida talan är väckt i rätt tid prövas endast efter invändning från part (se NJA 1981 s. 330).

Om klandertalan inte grundas på någon av de nämnda omständigheterna utan i stället på att beslutet strider mot SFL eller annan lag eller mot samfällighetens stadgar gäller inte någon begränsning i tiden för rätten att klandra beslutet (se NJA II 1974 s. 152 ff., särskilt s. 153).

E T och T T har till grund för sin klandertalan, så som deras talan måste förstås, anfört att beslutet vid 2011 års stämma i Bryggholmens samfällighetsförening om att ”uppdra åt styrelsen att genomföra projektet med el och belysning till Husbyviken under förutsättning att investeringen inte överstiger 200.000 kr” går utöver ändamålet i det anläggningsbeslut genom vilket gemensamhetsanläggningen tillkom. Om de har rätt i detta strider det klandrade beslutet mot 18 § SFL, som föreskriver att en samfällighetsförenings ändamål är att förvalta den samfällighet för vilken den har bildats och att föreningen inte får driva verksamhet som är främmande för det ändamål som samfälligheten ska tillgodose.

Den förda klandertalan grundas alltså på att det klandrade beslutet strider mot SFL. Därmed gäller inte någon tidsbegränsning i rätten att föra den aktuella klandertalan och E T och T T klandertalan ska inte avvisas.

Anläggningsändamålet omfattar drift av en befintlig anläggning

I det anläggningsbeslut som avser X antecknades följande under rubriken Ändamål, läge och huvudsaklig beskaffenhet.

”Gemensamhetsanläggning skall inrättas och omfatta befintliga båtbygggor vid Husbyholme samt parkeringsplatser och båtuppläggningsplatser på Husbyholme, allt enligt kartsnitt till aktbil AB. De deltagande fastigheterna ska disponera en båtplats var dock ska Y1 disponera 19 platser.”

Därutöver antecknades att de deltagande fastigheterna och byggnaderna skulle utgöra en samfällighet för anläggningens utförande och drift, att det utrymme uppläts som den befintliga anläggningen upptog inom Y1 på såväl land som i vatten, samt därutöver utrymme för utökning av parkeringsplatsen samt att bygggor

och parkering redan var utförda vid beslutet med undantag för det område med vilket parkeringen skulle utökas, vilken utökning skulle bekostas av Enköpings kommun enligt ett särskilt åtagande.

Samfällighetsföreningens stadgar hänvisar till anläggningsändamålet

Enligt 3 § i Bryggholmens samfällighetsförenings stadgar ska samfälligheterna förvaltas i enlighet med vad som vid bildandet bestämts om deras ändamål.

Vid lagstiftningens tillkomst har ansetts att vissa avvikelser från anläggningsändamålet kan godtas när det gäller mindre förskjutningar, men samtidigt ansetts att sådant bör komma ifråga bara när det är klart att förrättningsändamålet saknar aktualitet

I prop. 1973:160, Avd. IV, Förslaget till lag om förvaltning av samfälligheter, s. 388, anförde föredragande departementschefen – till bemötande av remissynpunkter som gick ut på att förvaltningen av en samfällighet måste vara ovillkorligt bunden av förrättningsavgörande beträffande samfälligheten – bl.a. att det kan förekomma att ett förrättningsavgörande inom förhållandevis kort tid blir mer eller mindre inaktuellt och att det framstår som helt orealistiskt att kräva en ny förrättning för minsta förskjutning beträffande ändamålet eller annan förrättningsföreskrift. Han anförde emellertid också (ibid.) att det är tydligt att det endast *undantagsvis* (domstolens kurs.) kan komma i fråga att avvika från förrättningsavgörandet och att avvikelse bör få ske endast när det är klart att förrättningsavgörandet saknar aktualitet.

I rättspraxis har godtagits att tekniska anläggningar har moderniserats med begagnande av nya tekniska lösningar som tillgodoser det ändamål för vilket gemensamhetsanläggningen är inrättad

I Högsta domstolens avgörande NJA 1989 s. 291 slogs fast att årsstämman för en samfällighetsförening, som förvaltade en gemensamhetsanläggning som inrättats för anläggande, drift och underhåll av en centralantenn med kablar till uttag i lägenheter, hade rätt att besluta att ersätta centralantennen med en anläggning för mottagande av kabel-tv. Högsta domstolen fäste avseende vid att tekniska anordningar som ingår i gemensamhetsanläggningar förr eller senare måste förnyas, att det är

föreningsstämman som har att besluta när och i vilken takt förnyelsen ska ske samt att det är naturligt att föreningen därvid ser till att inte bygga fast sig i föråldrad teknik. Högsta domstolen konstaterade att ombygget av en centralantenn för mottagande av eterburna sändningar till en anläggning för mottagande av kabelburna sändningar inte – i vart fall dåmera – kunde anses innebära att det blev fråga om en anläggning av principiellt annan art.

Framdragning av elektricitet till en brygga m.m. som helt saknat belysningsanordningar när gemensamhetsanläggningen inrättades måste anses innebära att andra ändamål tillgodoses än de deltagande fastigheternas behov av att kunna nå fastigheterna från den tidigare befintliga anläggningen

Det har i det föregående framgått att såväl den brygganläggning som den parkering som redan var utförd när gemensamhetsanläggningen som målet gäller, saknade belysningsanordningar vid inrättandet. Förrättningsbeslutet kan inte i något avseende anses sakna aktualitet och frågan om framdragande av elektricitet är inte en fråga om förnyelse av någon befintlig teknisk anordning som tillgodoser samma ändamål som det för vilket gemensamhetsanläggningen inrättades. Det klandrade beslutet innebär därför att samfällighetsföreningen med stöd av detta avsåg att bedriva verksamhet som är främmande för dess ändamål i den mening som avses i 18 § SFL. För denna bedömning saknar det relevans huruvida framdragandet av ström till bryggan m.m. kan bidra till att höja säkerheten eller bekvämligheten vid nyttjande av brygganläggningen eller området i övrigt.

Med hänsyn till att 3 § i föreningens stadgar inte heller medger annat än att samfälligheterna förvaltas i enlighet med vad som vid bildandet bestämts om deras ändamål, strider alltså beslutet mot såväl föreningens stadgar som mot SFL. Vid denna bedömning har det vidare särskild betydelse att ett förrättningsbeslut i praktiken innebär att samfälligheten får rätt att beskatta medlemmarna för det ändamål, som vid förrättningen har ansetts vara av väsentlig betydelse för de deltagande fastigheterna, men inte för andra ändamål.

Det klandrade beslutet ska till följd av det anförda upphävas.

Mark- och miljödomstolen finner anledning att härutöver tillägga följande.

Det framgår av det som E T och T T utan gensaga från föreningen har anfört i målet att föreningen även har installerat elström i ”båtvaktarstuga”. De har vidare givit in flera exempel på brevlades till dem utsända uppmaningar att sköta ”sin” båtvakt i enlighet med en fördelningslista som tydligen upp-rättats och utsänts på uppdrag av samfällighetens styrelse.

Mot denna bakgrund förefaller det inte som om samfällighetsföreningen har förmått att rätt uppfatta innebörden av den förut omnämnda domen från Uppsala tingsrätt, fastighetsdomstolen, år 2007. I den domen, s. 5, anger domstolen att varken dansbana, brandväsen eller båtvaktsverksamhet ingår i föreningens ändamål och att föreningens medel följaktligen inte får användas för att bestrida kostnaderna för dessa verksamheter.

Om föreningen nu drar in elektricitet till en ”båtvaktarstuga” och exempelvis håller stugan uppvärmd och belyst med föreningens medel, och dessutom ådrar föreningen kostnader för ev. arbete med samt utskrift och utskick av vakthållningslistor och uppmaningar att sköta vakthållningen utgör detta alldeles klart sådana kostnader som redan enligt den tidigare domen inte får bestridas med föreningens medel. Det samma gäller självfallet beträffande kostnader framledes för abonnemang och förbrukning med avseende på den elinstallation som enligt föreningen redan har verkställts.

Hur man kan överklaga, se bilaga (DV 401)

Överklagande senast den 4 september 2013.

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Åke Söderlind, ordförande, och tekniska rådet Björn Hedlund. Föredragande har varit beredningsjuristen Ote Dunér.